

[P. E. Eriksen.]

det ikke bliver skabt, inden socialreformkommissionen har kulegravet problemerne og peget på den fremtidige vej i et oplæg derfra?

I 1960 oprettedes 12 selvstændige revalideringschefstillinger. Hvordan vil de kunne indpasses i det nye direktorat? For tiden koordineres arbejdet gennem et samordningsudvalg.

Jeg vil endvidere pege på invalideforsikringsretten. Der har hidtil været to afsnit, henholdsvis for revalidering og for invalidepension. Nu foreslås de fjernet fra hinanden. Er dette ønskeligt? Har disse to afsnit ikke så store berøringsflader, at det vil være betænkeligt, hvis de med tiden ikke kender hinandens sager og afgørelser direkte? De skulle måske i stedet følges ad ud i områderne.

Når man sidder og kigger i dette lovforslag, falder den tanke let én ind: er det ikke mere administrationen end revalideringen, man har tænkt på? Vi er godt klar over, at socialministeriet spænder over et stort område, men kunne man ikke forenkle og formindske ved at flytte lidt rundt på brikkerne ministerierne imellem?

I lovforslaget tales der om og foreslås et selvstændigt revalideringsnævn. I denne forbindelse vil jeg gerne kort pege på, om der er tilstrækkelig repræsentation fra det praktiske arbejde sammen med de øvrige foreslåede.

Inden jeg slutter disse bemærkninger, vil jeg gerne følge ministerens bemærkninger til lovforslaget vedrørende beskyttede virksomheder og arbejdspladser op. Her er et område at være opmærksom på. Vi har dem, måske i ikke helt tilstrækkeligt tal. Men er kontakten fra arbejdspladsen til revalideringen også helt i orden? Der er også spørgsmålet om uddannelse af de mennesker, der beskæftiges på den ene og den anden måde.

Det er kritiske tanker, vil socialministeren måske sige om mine bemærkninger. Jeg føler, og mit parti føler, at det bør

siges, nu vi står ved et vadested og kommissionsmæssigt overvejer, hvordan vi bedst kommer over, og hvordan vi bedst kommer videre. Revalidering, genoptræning, er en vigtig opgave, der må løses, men på en enkel og effektiv måde. Der må finde en decentralisering sted ud til områderne, hvor problemerne er os nær inde på livet. Jeg tror, at der på den måde skabes størst mulig tillid.

Venstre er rede til at drøfte tingene i udvalget, så må vi se, hvor langt vi kan nå. Jeg har ud fra vore synspunkter trukket standpunkterne op. Vi skal løse opgaverne, men det har sin betydning, hvordan de løses.

Clara Munck: Det er jo ikke helt uventet, at folketinget kunne komme til at beskæftige sig med et lovforslag som det, der nu behandles. Vi har jo alle sammen fulgt arbejdet i administrationsudvalget af 1960. Vi ved allerede fra den første betænkning, at man fra det pågældende udvalg pegede på, at der under ministerierne burde være et departement og et eller flere fagdirektorer. Vi har set betænkningerne nr. 2 og 4, hvor man særlig har beskæftiget sig med arbejdsministeriets og socialministeriets arbejdsområder, og hvor man i betænkning 4 pegede på et direktorat som det, der nu skal behandles.

Vi ved også, som det blev sagt af fru Grete Hækkerup, at man, da man behandlede normeringsloven for 1965-66, traf beslutning om at nednormere den tidligere sørforsorgsdirektørs stilling fra 29. til 28. lønningsklasse. Det er selvfølgelig også rigtigt, som fru Grete Hækkerup sagde, at dengang man behandlede dette ændringsforslag, kunne man pege på, at såvel lønningsudvalg som lønningsråd havde tiltrådt denne nednormering, men det skal vel også tilføjes, at man havde gjort det netop med forbehold over for eventuel administrationsudvidelse ved senere normering i retning af, hvad forslaget i dag går ud på.